

Растко Познановић

СМОГ У ХЕЛАНКАМА

Италијанским футуристима

Вашој мисли,
која је живчано брушена
па положена на редове летка,
дрхтала би брада кроз метеже града
од оног што створисмо без испаљеног метка.

Наша срца сасвим личе на друиде,
кроз неко време ни стида више нема!
Димом смо покрили витраж апсиде,
ми, суверени дуси – поносни,
пуни свакојаких рема.

Дрчни!
Сада је динамичност деспот без круне.
Бездрижно банчите за стас њене славе
и наоштрите ваше гласовне струне
тако да буду све саме усијане главе.

Упишите курс да се подучите –
шта је крипто, аналитика,
масовна култура и велики попуст.

Заузврат, уз грозничав допуст,
причајте каква је била ваша политика.

Не тражите,
публика ће напозвана доћи,
– на трг њиштећи ко пастув –
не тражите,
сами ће се на вас окомити,
не људи, већ – смог у хеланкама!

Облак је унет у квадар од пластике!
Сви су се мудраци сакрили у буџак,
негде далеко од фрагилне мистике.
Тамо им је плаха свест једини наџак.

ПОГРЕБ ЛУЦИФЕРА

Упокојио се трагикомично
плавокоси кицош,
продани и несхваћени.

Залуђеници наоколо наричу.
Загрљени у тесан круг
у рашчушаном вишегласју
најпогрдније псују аврамовце
јер су одувек скривали истину
и дрско осуђивали на ватру и сумпор.

Хуманоиде козе и јарчеви
корачају на ободу спровода,
празног погледа и слеђених израза.
Свирају на прастарим виолинама
са бљештавим златним жицама
и певају најсвечанију литанију
да им умировљени господар лажи
свима подари истрајност у сетности
и учврсти да наставе његовим стопама.

Неизмерна колона ожалашћених:
лукави магови, ђавољи фратари,
рђави монаси, паклени учењаци,
грешни робови, душевни заводници,
демонски писари, погубни саветници,
и на врху - обичњаци,
носе сандук очвршћен ланцима
с подругљивом тугом,
суздржани да не прсну
у самоубилачки кикот.

Уклесаће му епитаф од црвеног фосфора
зарад себе и свог хира.
Писаће:

Овде почива витез вечне снаге,
Први и најхрабрији побуњеник,

Наш трагични и проћердани водич.
Идући кроз свако срце, страдао је.
Није нашао довољно сабораца.

И с тим китњастим натписом
све ће отићи бестрага,
неминовно и преко потребно.

ПРЕФИЊЕНИ

Хај'те с нама на врсни комад, блазирани блуду!
Маните се шупљих дела и јефтине енигме,
Крутог траћења кичме у неком кичастом КУД-у.
Дрзните се да будете носилац горке стигме,
Да смешком зачепите губицу руљином суду
И мишљу спалите шему тиранске парадигме!
Сад ил' никад, цењени, не прокоцкајте прилику,
Ритајте се агресивно паћеничком цилику!

Просто морате видети тачку тог кабареа:
Анархичан асамблаж агилних апатичара.
Какво раскошно мајсторство опојних аташеа!
Међу нама, делују као скуп асматичара,
Али то напрасито режање против клишеа,
Дурашни бунт који отера сваког етичара,
Махерско плетење кајди у идеалном тону,
Жеља да се омекша срце потајном полтрону -

Нећете? Пих! Сматрао сам да сте посебни. Ајде!
А да смо пришли млатарајући дебелим летком,
Тада бисмо Вам били од неке пречије вајде?!
Могли смо и ми да се офарбамо злобном четком,
Да се накачимо на шиљке празнословне брајде,
Али нећемо да будемо пиони с беретком!
Џаба Вам што сте од мяса и крви начињени,
Ви, немарни, ускоумни, и тобож' префињени!